

Monument al Beat Miró de Tagamanent

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vall del Congost.
Emplaçament Barri de la Pedralba, final del carrer del Brull.

Coordenades:

Latitud: 41.74093
Longitud: 2.26533
UTM Est (X): 438910
UTM Nord (Y): 4621273

Classificació

Número de fitxa 08276 - 54
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Tagamanent. Plaça de la Vila 08593 Tagamanent.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dv., 23/03/2001 - 01:00

Descripció

Monolit de pedra rojenca local, on hi ha encastada la cara del Beat Miró de Tagamanent que s'ha tret del que hi ha a la tomba del Monestir de Sant Joan de les Abadesses, on està enterrat. Amb una inscripció que diu: L'Associació de Veïns i Amics de Tagamanent en memòria del Beat Miró, fill de Tagamanent 1113-1161. I amb una llegenda que diu: "En un món trasbalsat ets el mirall on tothom s'hauria de mirar."

Història

Monolit que s'inaugurà el 9 de setembre del 2000, dins els actes de la Festa Major de Tagamanent. es realitzà un doble ofici religiós i civil i forma part d'una petita placeta dins l'urbanització de la Pedralba. MIRO DE TAGAMANENT: (Tagamanent, Vallès Oriental 1113- Sant Joan de les Abadesses, Ripollès 1161). Canonge agustinianà i beat. Era fill de Ramon Berenguer de Tagamanent i Ermessenda i va ser lliurat pels seus pares a la canònica de Sant Joan de les Abadesses el 25 de juny del 1127, en el document d'oblació, també hi surten els noms dels seus germans: Pere, Arbert i Bernat. Allà va ser ordenat prevere hi protà una vida senzilla dedicada a l'estudi, l'oració, el dejuni i la caritat fins el 12 de setembre 1161, que morí. Dos segles després, Ramon de Bianya, abat de Sant Joan, que havia rebut del papa l'encàrrec de reformar la canònica agustiniana a Catalunya, volgué destacar la beatitud del canonge i a causa de la veneració que se li professà manà, al 1345, que un artista segurament de la cort pontifícia d'Avinyó construís un sepulcre d'alabastre amb una estàtua jacent i una inscripció que recorda la seva vida. Les despulles foren col·locades el 28 d'agost, Festa de Sant Agustí, del 1345.

Aquest sepulcre es troba prop del presbiteri, i està format per un sarcòfag d'alabastre de Beuda que té, en la seva cara anterior l'àliga de Sant Joan evangelista i a banda i banda, una inscripció rimada i l'escut dels Tagamanent. També hi ha una la figura de Miró, de forma estilitzada que remarca la seva espiritualitat i l'ascetisme, i que té un gos descansant als peus, volent significar la fidelitat de Miró a la regla canonical. El sepulcre fou profanat pels francesos el 1794, i traslladat a un absis proper; i malmès en part el 1936, tot i que la Generalitat de Catalunya el va retirar. Després, al 1939, va ser tornat al seu lloc original i recompost dins el programa de restauració del monestir entre 1948 i 1963. També hi ha una vida llatina anònima s. XIV que recorda la seva santedat. Aquest relat ha estat transmès per Flórez, que es valgué d'una transcripció de Caresmar, el qual va proposar que el nom del beat estigués en una de les cadires de la catedral nova de Lleida, entre els dels altres sants catalans. El seu culte, va començar arran de la seva mort i sempre se li ha atribuït favors i penjant exvots prop del seu sepulcre. La comunitat hi feia cremar llànties i eren conegudes les seves aptituds curatives que han pervingut fins els nostres dies.

Bibliografia

AAVV. (1999). Monogràfic dedicat al Beat Miró de Tagamanent. Associació de Veïns i Amics de Tagamanent. n. 45. AAVV. (2000).Noticiari de l'Associació: inauguració del monument al Beat Miró de Tagamanent.

